

15. Med Hensyn til Nr. 3 er det i Dag fra forskellige Sider blevet betonet, at man var tilfreds med, at Flertallet var gaaet mere ad den Vej, som Folketinget havde foreslaaet med Hensyn til Skattevedtægters Tilvejrbringelse i Kommunerne, end Regeringsforslaget. Jeg har ikke noget imod, at man gaar saa meget som muligt den Vej, som Folketinget ønsker, at man skal gaa, men jeg kan blot ikke se, at der i Virkeligheden er nogen Forskel mellem det, der er foreslaaet, og det, som vil blive Tilfældet, naar man vedtager Udvalgets Ændringsforslag. Regeringen har foreslaaet, at Kommunerne udarbejde Skattevedtægter og erhverve Tiltrædelsen af disse Skattevedtægter hos Amdsraadet, og Udvalget foreslaar, at hver enkelt Kommune gør en Indstilling til Amdsraadet om sin Skattevedtægt, og paa dette Grundlag udarbejdes saa Fællesvedtægter for Amtet, Købstæder og Handelspladser, hvor Indenrigsministeriet bliver den afgørende, og saa føjes der til, at hvor særlige Forhold ere til Stede, kan der foretages Afvigelse fra den almindelige Skattevedtægt. Det viser sig her, at Folketingets Forslag og Regeringens Forslag gaa ud paa det selv samme, nemlig at Kommunerne skulle kunne stille Forslag om deres Skattevedtægter, og at den overordnede Myndighed, Overøvrigheden, respektive Centraløvrigheden for Købstæderne og Handelspladserne, skal give sin Tilslutning dertil, og at der skal tages Hensyn til de i Indstillingerne omtalte særlige Forhold, som maatte herske i de særlige Kommuner. Jeg kan ikke se andet, end at under disse Omstændigheder vil Resultatet blive det samme, og Bestræbelserne ere ens hos Folketinget og hos Regeringen, og jeg har slet ikke noget imod denne Ændring, navnlig ikke, hvis man deri vil se en Indrømmelse af nogen Betydning til den Redaktion, som Folketinget har foretaget. — Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 6 er jeg ikke ganske klar over Virkningerne af denne Ændring, og jeg ønsker nok at se den § 8, der fremkommer med den Affattelse, som følger af Vedtagelsen af Nr. 6, og jeg vil gerne vente med at udtale mig derom til den Tid. Jeg er nemlig ikke ganske sikker paa, at ikke Udvalget og Regeringen i Virkeligheden ere ganske enige, men jeg er dog paa den anden Side ikke ganske paa det rene med, hvorledes Stillingen vil blive, idet det ikke kan nægtes, at efter Regeringsforslaget er det gjort til en Pligt, at Vedtægterne skulle indeholde visse Bestemmelser, medens jeg fore-

løbig ikke kan se rettere, end at Ændringsforslag Nr. 6 kun vil give en Anledning for Kommunerne til at indføre slige Bestemmelser, og jeg vilde dog gerne vide, hvorledes det stiller sig, hvis man ikke benytter denne Adgang, og tillige, hvis man har Lyst til at benytte ganske andre Regler, om det saa ogsaa skal være Kommunerne tilladt at gaa ganske modsatte Veje, f. Eks. at regne Næringsindtægt for det dobbelte af Embedsindtægt osv., modsat af hvad der staar i Forslaget; thi hvis det er Meningen, saa kan jeg ikke se, at det kan have nogen Betydning, at det bliver vedtaget i den Form, hvori det her er foreslaaet, saa kan man helt udelade det. Jeg tror, som sagt, ikke, det er Udvalgets Mening, men da der er et meget stort Antal Ændringsforslag til § 8, ønskede jeg dog nok at se, hvorledes den vil komme til at se ud i den Vedtagelse, som Flertallet foreløbig ønsker, at den skal faa. Ændringsforslag Nr. 8 er ogsaa en Ændring til § 8 og hænger sammen med Nr. 6, for den gælder altsaa det samme, som jeg nys udtalte.

Ændringsforslag under Nr. 9 til § 14 angaar de Forandringer, som nødvendig-gøres, efter at Udvalgets Flertal har udtalt, at man ikke bør vælge den Udvej, som Regeringen har anvist, nemlig i Henseende til, at Erhvervskommunen skulde have Forskellen mellem sin Skat og Opholdskommunens Skat, forinden der foreligger Erfaring for, at at man ikke kan komme til en tilfredsstillende Ordning, som i hvert enkelt Tilfælde sikrer den enkelte Erhvervskommune et Skattebidrag fra den fremmede Næringskommune eller den fremmede Ejendomsbesidder. Jeg har saa meget mere kunnet slutte mig til Ønsket om at gøre et Forsøg i den Retning, som jeg ved første Behandling her i Salen udtrykkeligt udtalte, at Regeringens Forslag kun vare fremsatte, fordi alle Forslag hidtil vare strandede, og at særlig det Forslag, som nu vil blive vedtaget, om at lade Erhvervskommunen beskatte selvstændigt, har været fremsat tidligere. Under disse Omstændigheder syntes jeg ikke, der var nogen som helst Udvej at se til at komme til en Ordning, som gjorde det muligt for Erhvervskommunen i hvert enkelt Tilfælde at erholde en Skat af den udenbys boende næringsdrivende eller Ejendomsbesidder, og derfor aabnede vi saa en Udvej, som ogsaa har fundet ikke saa ringe Anerkendelse saavel fra den ærede Ordfører som fra andre Medlemmer af Udvalget. Nu viser det sig jo imidlertid, at